

Ophold i deres Forsørgelseskommune. Derom sagde det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), at det kan faa en uheldig Anvendelse, det kan føre til, at Personer flyttes fra det Sted, hvor de kunne ernære sig, til et Sted, hvor de ikke kunne ernære sig. Saaledes kan Bestemmelsen anvendes, men det er jo ikke en Bestemmelse, der i ethvert Tilfælde skal bringes i Anvendelse af Dommeren, den kan bringes til Anvendelse, og Dommeren vil naturligvis tage alle fornuftige Hensyn. Hvad tilsigter man ved denne Bestemmelse? Man tilsigter at ramme, men ogsaa at hjælpe saadanne Personer, der blive Forbrydere og vedblive at være Forbrydere, fordi de færdes i et daarligt, forbryderisk Milieu, det vil sige i forbryderske Omgivelser. Nu giver man Dommeren i alle de Tilfælde, hvor han, efter det Kendskab, han har faaet til Forholdene, skønner, at det vil kunne være nyttigt og ikke gøre Skade paa andre Omraader, Adgang til at flytte Forbrydere bort fra de Omgivelser, der ere skadelige og ulykkebringende for dem, til andre Omgivelser. Jeg skønner ikke rettere, end at det ogsaa er et virksomt Led i Kampen mod Volds- og Sædelighedsforbrydelser.

§ 5 er ikke særlig bleven omtvistet, men jeg vil dog fremhæve dens store Betydning, da jeg tror, at det er noget, man fra visse Sider lægger megen Vægt paa. Den giver Adgang til at indespærre, selv om det skulde være for Livstid, Personer, der have begaaet gentagne Forbrydelser mod Kvinders Kønshedsfrihed, og hvis Løsladelse vilde være farlig. Jeg tror, at det er en Bestemmelse, man vil sætte Pris paa, og den vil med alt det andet gode forsvinde, hvis man ikke faar Lovforslaget.

Der er en Bestemmelse om, at professionelle Forbrydere skulde rammes med haardere Straffe, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjærg) sagde, at i et Samfund, hvor der var megen Arbejdsløshed, maatte man ikke vedtage en saadan Bestemmelse. Men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Betingelsen for, at denne Bestemmelse kan bringes i Anvendelse, er den, at det ikke blot er Personer, der leve af Forbrydelse, hvad der jo er meget slem, men at det tillige er arbejdssky Personer. De Personer, der ere førte ind paa Forbryderbanen ved Trang, Nød og uforskyldt Arbejdsløshed, kunne ikke rammes af denne Bestemmelse, men derimod de Personer, der ikke ville arbejde, ikke fordi deres Fagforeningsprincipper i det givne Tilfælde

forbyde dem det, men fordi de ifølge deres Natur og Sædvaner foretrække Lediggang for Arbejde og ad den Vej føres ind paa Forbryderbanen. Man skulde dog tro, at alle hæderlige Arbejdere ligesom vi andre maatte være glade ved, at der blev lagt en Kapsun paa disse Personer.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde en Bemærkning om Redaktionen af § 7 og sagde, at den kunde undertiden ramme Tilfælde, hvor en usædelig Kvinde underholdt en Slægtning, der ikke var i op- eller nedstigende Linie. Som § 7 er affattet, er det Folketingets egen Affattelse, men jeg mener, at man kunde paa dette Punkt indskyde et Par Ord, der vilde gøre Meningen ganske klar. Allerede i det foreløbige Udkast, som jeg havde til denne Paragraf, stod: „en arbejdsdygtig Mand“. Nu vel, vi kunne skrive: „den arbejdsdygtige Mand, der under Lediggang helt eller delvis lader sig underholde“. Saa ramme vi der, hvor vi skulle ramme, uden at ramme nogen ved Siden af.

Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale dette Ting at fremme dette Lovforslag, saa at det kan blive til Lov i indeværende Samling. Derved vilde man opnaa store Goder for store Dele af Befolkningen.

Neergaard: Jeg skal ikke holde nogen lang Tale, da jeg havde Lejlighed til udførligt at udvikle mit Standpunkt forleden Dag. Jeg finder saa meget mindre Anledning til at komme ind paa længere Udviklinger, som jeg kun i meget ringe Grad har hørt Forsøg paa virkelig Imødegaaelse af, hvad jeg den Dag fremkom med. Men der er dog enkelte Udtalelser, som jeg nødes til at tage op.

Naar ærede Medlemmer, som ere Tilhængere af Pryglestraffen, bebrejdede os, at vi bevægede os i Fraser og Slagord, maa jeg sige, at der visselig ogsaa er Slagord, der i høj Grad ere i Kurs blandt ærede Medlemmer, der staa paa den anden Side. Et saadant Slagord er dette, at vor Modstand skulde være dikteret af en urimelig og blødsøden Medlidenhed med Bøllerne, medens vi ganske glemte Hensynet til Bøllernes Ofre. Denne Opfattelse er en saa fuldkommen Misforstaaelse, at man i og for sig ikke behøver at spille mange Ord paa at imødegaa den, men jeg vil, som andre Medlemmer have gjort det, nedlægge den allerbestemtteste Indsigelse mod denne Paastands Berettigelse. Vi, der ere Modstandere af Pryglestraffen, have ikke en Smule mere Ømhed for Bøllerne og ikke en Smule mindre Medlidenhed med